

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ส่วนการพัฒนาอีกด้านหนึ่ง คือ การเปิดตลาดการค้าให้มีการนำเข้าได้อย่างเสรี โดยเฉพาะสินค้าที่เป็นวัตถุดิบในการอุตสาหกรรม รวมไปถึงการขยายท่าอากาศยานพาณิชย์ การขยายตัวด้านการท่องเที่ยว ล้วนแล้วแต่เป็นช่องทางที่ทั้งผู้เสพและผู้ค้าสามารถลักลอบค้า ยาเสพติด และผลิตยาเสพติดได้ง่ายขึ้น โดยอาจแฝงอยู่กับกิจการใดกิจการหนึ่งที่ถูกต้องตามกฎหมาย หรืออาจแฝงอยู่ในอำนาจอิทธิพลของคนกลุ่มหนึ่งทำให้การควบคุมดูแลเป็นไปได้ยาก

ซึ่งการเปลี่ยนแปลงเหล่านี้เป็นบ่อเกิดของปัญหายาเสพติดที่เกิดขึ้นในสังคม มีผลกระทบทั้งทางตรงที่เกิดขึ้นกับตัวผู้เสพเอง ครอบครัว ตลอดจนสังคมของผู้เสพติดและผลกระทบทางอ้อม ไม่ว่าจะเป็นระบบเศรษฐกิจ สังคมการเมือง การปกครองของชาติ ซึ่งไม่ว่ารัฐบาลจะสูญเสียงบประมาณและกำลังคนเป็นจำนวนมากเท่าใด ก็ดูเหมือนจะไม่สามารถแก้ไขปัญหายาเสพติดให้จบสิ้นได้

ยาเสพติดมีความเกี่ยวพันกับสังคมไทยมาเป็นเวลานาน มีหลักฐานแสดงว่าในสมัยกรุงศรีอยุธยา พ.ศ. 1903 สมเด็จพระรามาธิบดีที่ 2 (พระเจ้าอู่ทอง) ได้เคยตรากฎหมาย เพื่อแก้ไขปัญหายาเสพติดมาแล้ว โดยตราไว้ในกฎหมายลักษณะโจรบทหนึ่งว่า ผู้สูบฝิ่น กินฝิ่น ขายฝิ่นนั้น ให้ลงพระอาญาให้จมหันหนา ธิราชบาทว์ให้สิ้นเชิง ทเวนบกสามวัน ทเวนเรือสามวัน ให้จำคุกไว้จนกว่าจะอดได้แล้วให้เรียกเอาทานบนแก้มัน ญาติ พี่น้องไว้แล้วจึงปล่อยให้ผู้สูบ ขายฝิ่น ออกจากโทษ (ปปส., 2529 อ้างถึงใน แวตตา ธนบัตร, 2534, น. 1)

สิ่งเสพติด หรือที่เรียกกันว่า “ยาเสพติด” ในความหมายขององค์การอนามัยโลก (World Health Organization or WHO) จะ หมายถึง สิ่งที่เสพเข้าไปแล้วจะเกิดความต้องการทั้งทางร่างกายและจิตใจต่อไปโดยไม่สามารถหยุดเสพได้ และจะต้องเพิ่มปริมาณมากขึ้นเรื่อย ๆ จนในที่สุดจะทำให้เกิดโรคภัยไข้เจ็บต่อร่างกายและจิตใจขึ้น

พระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พุทธศักราช 2522 ที่ใช้ในปัจจุบันได้กำหนดความหมายสิ่งเสพติดให้โทษดังนี้ สิ่งเสพติดให้โทษ หมายถึง สารเคมีหรือวัตถุนิติใด ๆ ซึ่งเมื่อเสพเข้าสู่ร่างกายไม่ว่าจะโดยรับประทาน ดม สูบ ฉีด หรือด้วยประการใด ๆ แล้วทำให้เกิดผลต่อร่างกายและจิตใจในลักษณะสำคัญ เช่น ต้องเพิ่มปริมาณการเสพขึ้นเรื่อย ๆ มีอาการขาดยาเมื่อ

ไม่ได้เสพ มีความต้องการเสพทั้งทางร่างกายและจิตใจอย่างรุนแรงอยู่ตลอดเวลา และทำให้สุขภาพทรุดโทรม

ประเภทของยาเสพติด

จำแนกตามการออกฤทธิ์ต่อระบบประสาท แบ่งเป็น 4 ประเภท

1. ประเภทกดประสาท ได้แก่ ฝิ่น มอร์ฟีน เฮโรอีน ยานอนหลับ ยาระงับประสาท ยาแก้ปวดประสาท เครื่องดื่มมีแอลกอฮอล์ ทุกชนิด รวมทั้ง สารระเหย เช่น ทินเนอร์ แล็กเกอร์ น้ำมัน เบนซิน กาว เป็นต้น มักพบว่าผู้เสพติดมี ร่างกายซูบซีด ผอมเหลือง อ่อนเพลีย ฟุ้งซ่าน อารมณ์เปลี่ยนแปลงง่าย

2. ประเภทกระตุ้นประสาท ได้แก่ ยาบ้า ยาอี กระเทียม โคเคน มักพบว่าผู้เสพติดจะมี อาการ หงุดหงิด กระวนกระวาย จิตสับสน หวาดระแวง บางครั้งมีอาการคลุ้มคลั่ง หรือทำในสิ่งที่คนปกติ ไม่กล้าทำ เช่น ทำร้ายตนเอง หรือฆ่าผู้อื่น เป็นต้น

3. ประเภทหลอนประสาท ได้แก่ แอลเอสดี และเห็ดขี้ควาย เป็นต้น ผู้เสพติดจะมี อาการประสาทหลอน ฝันเฟื่อง หนูแว่ว ได้ยินเสียงประหลาดหรือเห็นภาพหลอนที่น่าเกลียดน่ากลัว ควบคุมตนเองไม่ได้ ในที่สุดมักป่วยเป็นโรคจิต

4. ประเภทออกฤทธิ์ผสมผสาน คือทั้งกระตุ้นกดและหลอนประสาทร่วมกัน ผู้เสพติด มักมีอาการหวาดระแวง ความคิดสับสน เห็นภาพลวงตา หนูแว่ว ควบคุมตนเองไม่ได้และป่วยเป็นโรคจิตได้

ในการป้องกันปัญหาเกี่ยวกับยาเสพติดนั้น หน่วยงานที่รับผิดชอบในเรื่องยาเสพติด ได้แก่ สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (สำนักงาน ป.ป.ส.) ได้ให้มีการออกกฎหมายอื่น ๆ ในการปราบปรามยาเสพติด เช่น มาตรการการริบทรัพย์ และได้ดำเนินการตามพระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. 2534 ซึ่งเป็นกฎหมายใหม่ที่ใช้ในการริบทรัพย์โดยเฉพาะ แต่การริบทรัพย์นั้นจะต้องผ่านขั้นตอนของศาลเสียก่อนว่าจำเลยนั้นได้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดจริง จึงจะริบทรัพย์ได้ ซึ่งขั้นตอนต่าง ๆ ต้องใช้เวลานานมาก ดังนั้น ปัจจุบันบทลงโทษในการยึดทรัพย์ผู้ต้องหาหรือจำเลย ยังดำเนินการได้น้อยเมื่อเทียบกับสถิติการจับกุม ถึงแม้ว่าจะมีการดำเนินมาตรการทางกฎหมายที่เพิ่มมากขึ้น แต่เนื่องจากการค้ายาเสพติดให้ผลตอบแทนที่สูงจึงทำให้การค้ายาเสพติดเกิดขึ้นค่อนข้างสูงและอย่างต่อเนื่องตามมา (สารานุกรมเสรี)

จากสถิติผลการจับกุมคดียาเสพติดทั่วประเทศในรอบปี 2549 มีทั้งสิ้น 74,403 คดี จำนวนผู้ต้องหา 81,937 คน น้ำหนักของกลางทั้งสิ้น 25,904.29 กิโลกรัม จำแนกตามชนิดยาเสพติด เรียงลำดับตามมากไปหาน้อย ได้แก่ แอมเฟตามีน กัญชา สารระเหย ผื่น เฮโรอีน โดยมีการแพร่ระบาด ดังนี้

แอมเฟตามีนหรือยาบ้า เป็นยาเสพติดที่มีอัตราการแพร่ระบาดอย่างรวดเร็ว ลูกค้ายาใหญ่คือ พนักงานขับรถทางไกลประเภทต่าง ๆ แหล่งแพร่ระบาดที่สำคัญส่วนใหญ่ อยู่ในภาคกลาง กลุ่มผู้เสพส่วนใหญ่ คือ ผู้ใช้แรงงานในสถานประกอบการอุตสาหกรรมและเกษตรกรรม เนื่องจากเมื่อเสพยาบ้าเข้าไปแล้วจะเป็นตัวกระตุ้นให้ผู้ใช้แรงงานสามารถทำงานได้มากขึ้น

กัญชา เป็นยาเสพติดอีกชนิดหนึ่งที่ความนิยมเริ่มลดลง แต่ในบางพื้นที่ยังคงมีการแพร่ระบาดรุนแรง คือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และในการเสพกัญชานั้นมีผลต่อการชักนำให้เกิดการเสพเฮโรอีนมากขึ้นด้วย เนื่องจากผู้เสพกัญชามักจะเพิ่มรสชาติการเสพให้รุนแรงขึ้นในภายหลังด้วยการใช้เฮโรอีนผสมในกัญชา

สารระเหย มีการแพร่ระบาดในกลุ่มเยาวชนทั้งในและนอกสถานศึกษา กลุ่มเยาวชนที่อยู่ในชุมชนแออัด และกลุ่มผู้ใช้แรงงานในสถานประกอบการต่าง ๆ เนื่องจากราคาถูกและหาซื้อได้ง่าย พื้นที่แพร่ระบาดมีมากในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่ามีการใช้สารระเหยในชนบทกันมากเป็นพิเศษ

ผื่น พื้นที่ที่ระบาดรุนแรง ได้แก่ ภาคเหนือ ในอดีตผื่นเป็นยาเสพติดที่ใช้กันแพร่หลาย แต่ต่อมาถูกแทนที่ด้วยเฮโรอีน และยาเสพติดชนิดอื่น ๆ ความนิยมจึงเริ่มลดลง

เฮโรอีน แพร่ระบาดมากในภาคใต้ ผู้เสพแบ่งเป็น 4 กลุ่มใหญ่ ๆ คือ กลุ่มเยาวชนชาวไทยมุสลิม 5 จังหวัดชายแดน กลุ่มชาวประมง กลุ่มชุมชนแออัด และกลุ่มผู้ใช้แรงงานในสถานประกอบการอุตสาหกรรม เป็นต้น

จากข้อมูลดังกล่าวถึงแม้ว่าสถิติการจับกุมคดียาเสพติดจะลดลงจากปีที่แล้ว สาเหตุอาจมาจากในอดีตตามที่รัฐบาลนำโดย พ.ต.ท. ดร. ทักษิณ ชินวัตร อดีตนายกรัฐมนตรี มีนโยบายที่จะปราบปรามยาเสพติดเพื่อให้หมดสิ้นไปจากสังคม โดยได้ดำเนินการประกาศสงครามขึ้นแตกหักเพื่อเอาชนะยาเสพติด และได้มีการประกาศชัยชนะต่อยาเสพติดไปแล้วเมื่อวันที่ 3 ธันวาคม พ.ศ. 2546 และเพื่อที่จะเอาชนะยาเสพติดให้ได้อย่างยั่งยืนไม่ให้ยาเสพติดกลับมาแพร่ระบาดอีก จึงได้กำหนดแนวทางโดยมีการประกาศ ปฏิบัติการพลังแผ่นดินร่วมกวาดล้างยาเสพติด ต่อมาอีก 4 ครั้ง คือ ครั้งที่ 1 ระหว่างวันที่ 8 มีนาคม-5 มิถุนายน พ.ศ. 2547 ครั้งที่ 2 ระหว่างวันที่ 4 ตุลาคม-3 ธันวาคม พ.ศ. 2547 ครั้งที่ 3 ระหว่างวันที่ 1 เมษายน-30 มิถุนายน พ.ศ. 2548 ครั้งที่ 4 ระหว่างวันที่ 1 ตุลาคม-31 ธันวาคม พ.ศ. 2548 ซึ่งนโยบายดังกล่าวมีการดำเนินการป้องกันและต่อต้าน

ยาเสพติดอย่างต่อเนื่อง แต่หลังจากเกิดการยุบสภา พ.ต.ท. ดร. ทักษิณ ชินวัตร พ้นจากตำแหน่ง นายกรัฐมนตรี การดำเนินนโยบายการปราบปรามยาเสพติดเพื่อให้หมดสิ้นไปจากสังคมจึงไม่ค่อย มีใครสนใจอย่างจริงจังเหมือนในอดีต ปัญหายาเสพติดจึงมีแนวโน้มว่าจะกลับมาแพร่ระบาดอย่าง หนักอีก

เป็นที่น่าสังเกตว่าในปัจจุบันนั้นส่วนใหญ่การแพร่ระบาดของยาเสพติดนั้นมักพบมาก ในสถานประกอบการอุตสาหกรรมต่าง ๆ ซึ่งเป็นกำลังแรงงานหลักของชาติ ดังนั้นรัฐบาลจึงออก พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ. 2519 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2543 กำหนดมาตรการป้องกันและปราบปรามการกระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติดในสถานประกอบกิจการ กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน มีหน้าที่ในการตรวจคุ้มครองแรงงานให้นายจ้าง และผู้ใช้แรงงาน ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541 และรับผิดชอบในยุทธศาสตร์ป้องกันกลุ่ม ผู้มีโอกาสเข้าไปใช้ยาเสพติดตามนโยบายรัฐบาลที่กำหนด เพื่อให้สถานประกอบกิจการทุกแห่งมี ความรู้ ความเข้าใจเรื่องการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ. 2519 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2543 จึงได้จัดทำโครงการโรงงานสีขาวขึ้น

โครงการโรงงานสีขาวนั้นมีวัตถุประสงค์ เพื่อให้ให้นายจ้างและผู้ใช้แรงงานมีความรู้ ความ เข้าใจในเรื่องการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดไม่ให้แพร่ขยายเข้าไปในสถานประกอบกิจการ และได้นำความรู้ที่ได้รับไปขยายผลให้กับครอบครัวของนายจ้างและผู้ใช้แรงงานลดจำนวนผู้ใช้ แรงงานที่ติดยาเสพติดให้มากที่สุด เพื่อให้ผู้ใช้แรงงานมีสุขภาพและคุณภาพชีวิตที่ดี โดยการส่งเสริม การเชิญชวนให้เข้าร่วมโครงการโรงงานสีขาว

หลักเกณฑ์การพิจารณาโรงงานสีขาว มีดังนี้

1. มีนโยบาย

1.1 ควบคุม สอดส่อง และดูแล ไม่ให้พนักงานของสถานประกอบกิจการหรือ บุคคลภายนอกกระทำการมั่วสุมกันทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดในบริเวณสถานประกอบกิจการ

1.2 พิจารณาคัดเลือกบุคลากรที่ไม่มีพฤติกรรมในการกระทำผิดเกี่ยวกับ ยาเสพติดเข้าเป็นพนักงาน ทั้งนี้ ไม่รวมถึงผู้เสพยาเสพติดซึ่งได้รับการบำบัดการติดยาเสพติดและ พ้นฟูสภาพร่างกายและจิตใจของผู้ติดยาเสพติดให้กลับคืนสู่สภาพปกติแล้ว และจัดอบรมพนักงาน ของตนให้มีความเข้าใจในการป้องกันการให้ยาเสพติดอย่างสม่ำเสมอ

1.3 ทำบันทึกประวัติของพนักงานโดยย่ออย่างน้อยต้องมีรายละเอียดเกี่ยวกับชื่อ นามสกุล เลขบัตรประจำตัวประชาชน ที่อยู่ และภูมิลำเนาของพนักงาน ไว้ประจำสถานประกอบ กิจการ

1.4 ให้ความร่วมมือกับเจ้าพนักงาน พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจในการแจ้งเมื่อพบว่ามีกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด หรือให้ข้อมูลข่าวสารหรือพฤติการณ์ต่าง ๆ ของบุคคลซึ่งมีเหตุอันควรสงสัยหรือควรเชื่อได้ว่าจะกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดในสถานประกอบกิจการของตนและอำนวยความสะดวกในการตรวจหรือทดสอบหาสารเสพติดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

2. มีป้ายหรือประกาศ เรื่องมาตรการป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดในสถานประกอบกิจการให้เจ้าของหรือผู้ดำเนินกิจการสถานประกอบกิจการจัดให้ป้ายหรือประกาศเตือนเกี่ยวกับพิษภัยหรืออันตรายโทษตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติดโดยให้มีความชัดเจนเห็นได้ง่ายและมีข้อความภาษาไทยข้อความที่สองจะมีภาษาอื่น ๆ นอกจากภาษาไทยก็ได้แต่ข้อความภาษาอื่นนั้นต้องมีความหมายตรงกับข้อความภาษาไทยและมีขนาดไม่ใหญ่กว่าข้อความภาษาไทย (ขนาดตัวอักษรข้อความบรรทัดกว้าง x ยาว ไม่น้อยกว่า 4 x 7 ซม.)

3. มีคณะกรรมการหรือบุคคลรับผิดชอบ ในสถานประกอบกิจการจะต้องมีคำสั่งกำหนดให้มีคณะกรรมการที่ทำหน้าที่สอดส่องดูแล ช่วยเป็นหูเป็นตาให้กับเจ้าของสถานประกอบกิจการในการดำเนินการโรงงานสีขาว

4. มีการให้ความรู้พนักงาน เจ้าของสถานประกอบกิจการ จะต้องมีการดำเนินการพัฒนาบุคลากรในด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดให้ความรู้ในแบบต่าง ๆ เช่น จัดประชุมจัดอบรมหรือการส่งเสียงตามสายในช่วงเวลาพัก

5. มีกิจกรรมรณรงค์ เจ้าของสถานประกอบกิจการจะต้องมีการดำเนินกิจกรรมเพื่อรณรงค์ต่อต้านยาเสพติด เช่น จัดนิทรรศการ การแข่งขันกีฬา ดนตรี การแสดงบนเวทีแข่งขันประกวดบทความ คำขวัญ เรียงความ ตอบปัญหาต่อต้านยาเสพติด

6. มีการตรวจสุขภาพ เจ้าของสถานประกอบกิจการจะต้องมีการดำเนินการตรวจสุขภาพและตรวจปัสสาวะให้แก่ลูกจ้างในสถานประกอบกิจการโดยจะเน้นการตรวจสุขภาพประจำปีหรือเฉพาะกิจ

7. ไม่พบพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด เจ้าของสถานประกอบกิจการจะต้องเน้นดำเนินการให้สถานประกอบกิจการ ปลอดยาเสพติด โดยไม่เสพไม่ค้า ไม่ยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติดทุกชนิด คือต้องมีการสอดส่องดูแลสังเกตพฤติกรรมการทำงานของพนักงานไม่บ่งบอกหรือชี้ชัดเจนว่าเกี่ยวข้องกับยาเสพติดจากคณะกรรมการที่รับผิดชอบ

8. มีกระบวนการตรวจสอบ เจ้าของสถานประกอบกิจการ จะต้องดำเนินการในส่วนรายละเอียดเกณฑ์ 7 ข้อ โดยมีการบันทึกและเก็บเอกสารที่เกี่ยวข้องไว้เพื่อให้คณะกรรมการของส่วนราชการสามารถตรวจสอบได้ทุกขั้นตอน (วิจัยอุตสาหกรรมเภสัชและผลิตภัณฑ์ธรรมชาติ)

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้เลือกศึกษาผู้ใช้แรงงานในสถานประกอบการ อุตสาหกรรมที่ผ่านเกณฑ์การเป็นสถานประกอบการอุตสาหกรรมสีขาว ในจังหวัดกาญจนบุรี เนื่องจากว่าจังหวัดกาญจนบุรีเป็นจังหวัดที่จัดให้อยู่ในกลุ่มของจังหวัดที่มีสถานการณ์ยาเสพติด แพร่ระบาด เพราะมีพื้นที่ติดต่อกับประเทศพม่าและมีช่องทางต่าง ๆ มากมายที่เอื้อต่อการค้า ยาเสพติด จึงเป็นประเด็นที่ผู้ศึกษาสนใจค้นคว้า ความคิดเห็นของผู้ใช้แรงงานในโรงงานอุตสาหกรรม ที่มีต่อการป้องกันการใช้ยาเสพติดในโครงการโรงงานสีขาวของกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน ศึกษากรณีเฉพาะ ผู้ใช้แรงงานในโรงงานอุตสาหกรรมที่ผ่านเกณฑ์การเป็นโรงงานสีขาว ในจังหวัด กาญจนบุรี เพื่อดูว่า กลุ่มเป้าหมายเหล่านี้สามารถเข้าถึง เนื้อหา ความรู้เกี่ยวกับยาเสพติดที่ หน่วยงาน สำนักงาน ปปส. และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องใช้กลยุทธ์การสื่อสารโดยใช้สื่อมวลชน และสื่อบุคคลนั้นมากน้อยแค่ไหน เพื่อว่าจะได้เกิดประโยชน์อีกทั้งยังเป็นแนวทางในการปรับปรุง การวางแผนและการผลิตสื่อเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพ และประสิทธิผลสูงสุดในกลุ่มเป้าหมายตามที่ได้วางไว้ต่อไป

ปัญหานำการศึกษา

1. ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของผู้ใช้แรงงานในสถานประกอบการ (โรงงาน) อุตสาหกรรมที่ผ่านเกณฑ์การเป็นโรงงานสีขาว เป็นอย่างไร
2. ผู้ใช้แรงงานในสถานประกอบการ (โรงงาน) อุตสาหกรรมที่ผ่านเกณฑ์การเป็น โรงงานสีขาว มีพฤติกรรม的开รับสื่อเกี่ยวกับยาเสพติด อย่างไร
3. ผู้ใช้แรงงานในสถานประกอบการ (โรงงาน) อุตสาหกรรมที่ผ่านเกณฑ์การเป็น โรงงานสีขาวมีความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด อย่างไร
4. ผู้ใช้แรงงานในสถานประกอบการ (โรงงาน) อุตสาหกรรมที่ผ่านเกณฑ์การเป็น โรงงานสีขาวมีความคิดเห็นต่อการป้องกันการใช้ยาเสพติด อย่างไร
5. ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของผู้ใช้แรงงานในสถานประกอบการ (โรงงาน) อุตสาหกรรมที่ผ่านเกณฑ์การเป็นโรงงานสีขาว แตกต่างกัน จะมีพฤติกรรม的开รับสื่อเกี่ยวกับ ยาเสพติด แตกต่างกัน หรือไม่ อย่างไร
6. ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของผู้ใช้แรงงานในสถานประกอบการ (โรงงาน) อุตสาหกรรมที่ผ่านเกณฑ์การเป็นโรงงานสีขาว แตกต่างกันจะมีความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด แตกต่าง กันหรือไม่ อย่างไร

7. ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของผู้ใช้แรงงานในสถานประกอบการ (โรงงาน) อุตสาหกรรมที่ผ่านเกณฑ์การเป็นโรงงานสีขาว แตกต่างกันจะมีความคิดเห็นต่อการป้องกันการใช้ยาเสพติด แตกต่างกัน หรือไม่ อย่างไร

8. พฤติกรรมการเปิดรับสื่อเกี่ยวกับยาเสพติดของผู้ใช้แรงงานในสถานประกอบการ (โรงงาน) อุตสาหกรรมที่ผ่านเกณฑ์การเป็นโรงงานสีขาว มีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด หรือไม่ อย่างไร

9. พฤติกรรมการเปิดรับสื่อเกี่ยวกับยาเสพติดของผู้ใช้แรงงานในสถานประกอบการ (โรงงาน) อุตสาหกรรมที่ผ่านเกณฑ์การเป็นโรงงานสีขาว มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นต่อการป้องกันการใช้ยาเสพติด หรือไม่ อย่างไร

10. ความรู้เกี่ยวกับยาเสพติดของผู้ใช้แรงงานในสถานประกอบการ (โรงงาน) อุตสาหกรรมที่ผ่านเกณฑ์การเป็นโรงงานสีขาว มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นต่อการป้องกันการใช้ยาเสพติด หรือไม่ อย่างไร

วัตถุประสงค์การศึกษา

1. เพื่อศึกษาลักษณะทางประชากรศาสตร์ พฤติกรรมการเปิดรับสื่อเกี่ยวกับยาเสพติด ความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด และความคิดเห็นที่มีต่อการป้องกันการใช้ยาเสพติดของผู้ใช้แรงงานในสถานประกอบการ (โรงงาน) อุตสาหกรรมที่ผ่านเกณฑ์การเป็นโรงงานสีขาว

2. เพื่อศึกษาความแตกต่างระหว่างลักษณะทางประชากรศาสตร์ พฤติกรรมการเปิดรับสื่อเกี่ยวกับยาเสพติด ความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด และความคิดเห็นที่มีต่อการป้องกันการใช้ยาเสพติดของผู้ใช้แรงงานในสถานประกอบการ (โรงงาน) อุตสาหกรรมที่ผ่านเกณฑ์การเป็นโรงงานสีขาว

3. เพื่อศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับสื่อเกี่ยวกับยาเสพติด กับ ความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด และความคิดเห็นที่มีต่อการป้องกันการใช้ยาเสพติดของผู้ใช้แรงงานในสถานประกอบการ (โรงงาน) อุตสาหกรรมที่ผ่านเกณฑ์การเป็นโรงงานสีขาว

4. เพื่อศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่าง ความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด กับความคิดเห็นที่มีต่อการป้องกันการใช้ยาเสพติดของผู้ใช้แรงงานในสถานประกอบการ (โรงงาน) อุตสาหกรรมที่ผ่านเกณฑ์การเป็นโรงงานสีขาว

สมมติฐานการศึกษา

1. ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของผู้ใช้แรงงานในสถานประกอบการ (โรงงาน) อุตสาหกรรมที่ผ่านเกณฑ์การเป็นโรงงานสีขาวแตกต่างกันจะมีพฤติกรรมการเปิดรับสื่อเกี่ยวกับยาเสพติด แตกต่างกัน
2. ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของผู้ใช้แรงงานในสถานประกอบการ (โรงงาน) อุตสาหกรรมที่ผ่านเกณฑ์การเป็นโรงงานสีขาว แตกต่างกันจะมีความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด แตกต่างกัน
3. ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของผู้ใช้แรงงานในสถานประกอบการ (โรงงาน) อุตสาหกรรมที่ผ่านเกณฑ์การเป็นโรงงานสีขาว แตกต่างกันจะมีความคิดเห็นต่อการป้องกันการใช้ยาเสพติด แตกต่างกัน
4. พฤติกรรมการเปิดรับสื่อเกี่ยวกับยาเสพติดของผู้ใช้แรงงานในสถานประกอบการ (โรงงาน) อุตสาหกรรมที่ผ่านเกณฑ์การเป็นโรงงานสีขาวมีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด
5. พฤติกรรมการเปิดรับสื่อเกี่ยวกับยาเสพติดของผู้ใช้แรงงานในสถานประกอบการ (โรงงาน) อุตสาหกรรมที่ผ่านเกณฑ์การเป็นโรงงานสีขาวมีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นต่อการป้องกันการใช้ยาเสพติด
6. ความรู้เกี่ยวกับยาเสพติดของผู้ใช้แรงงานในสถานประกอบการ (โรงงาน) อุตสาหกรรมที่ผ่านเกณฑ์การเป็นโรงงานสีขาวมีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นต่อการป้องกันการใช้ยาเสพติด

ขอบเขตการศึกษา

การศึกษานี้ มุ่งศึกษาเฉพาะในสถานประกอบการ (โรงงาน) อุตสาหกรรมที่ผ่านเกณฑ์การเป็นโรงงานสีขาว ซึ่งมีทั้งหมด 88 โรงงาน ในจังหวัด กาญจนบุรี เนื่องด้วยจังหวัด กาญจนบุรีเป็นจังหวัดที่มีการแพร่ระบาดของยาเสพติดอยู่ในอัตราที่ค่อนข้างสูง และยังไม่มี การศึกษาเกี่ยวกับสถานประกอบการอุตสาหกรรมเหล่านี้

ข้อจำกัดในการศึกษา

การศึกษานี้ เป็นการศึกษาถึงความคิดเห็นของผู้ใช้แรงงานในโรงงานอุตสาหกรรม ที่มีต่อการป้องกันการใช้ยาเสพติดในโครงการโรงงานสีขาว ของกรมสวัสดิการและคุ้มครอง แรงงาน ศึกษากรณีเฉพาะ ผู้ใช้แรงงานในโรงงานอุตสาหกรรมที่ผ่านเกณฑ์การเป็นโรงงานสีขาว

ในจังหวัดกาญจนบุรี ดังนั้นผลการศึกษาก็ไม่สามารถอธิบายได้ถึงสถานประกอบการ (โรงงาน) อุตสาหกรรมที่ผ่านเกณฑ์การเป็นโรงงานสีขาวในจังหวัดอื่นได้

นิยามคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา

สถานประกอบการ (โรงงาน) อุตสาหกรรม ได้แก่ สถานประกอบการ (โรงงาน) อุตสาหกรรมขนาดเล็ก กลาง และใหญ่ (แบ่งขนาดโรงงานตามเกณฑ์ของกรมแรงงานสวัสดิการสังคม กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม) ดังนี้

1. สถานประกอบการ (โรงงาน) อุตสาหกรรมขนาดเล็ก ได้แก่ โรงงานอุตสาหกรรมที่มีผู้ใช้แรงงานไม่ถึง 50 คน

2. สถานประกอบการ (โรงงาน) อุตสาหกรรมขนาดกลาง ได้แก่ สถานประกอบการ (โรงงาน) อุตสาหกรรมที่มีผู้ใช้แรงงานระหว่าง 51-100 คน

3. สถานประกอบการ (โรงงาน) อุตสาหกรรมขนาดใหญ่ ได้แก่ สถานประกอบการ (โรงงาน) อุตสาหกรรมที่มีผู้ใช้แรงงาน 101 คนขึ้นไป

โครงการโรงงานสีขาว หมายถึง โครงการที่จัดทำขึ้นเพื่อให้นายจ้างและผู้ใช้แรงงานมีความรู้ ความเข้าใจในเรื่องการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดไม่ให้แพร่ขยายเข้าไปในสถานประกอบกิจการและได้นำความรู้ที่ได้รับไปขยายผลให้กับครอบครัวของนายจ้างและผู้ใช้แรงงาน ลดจำนวนผู้ใช้แรงงานที่ติดยาเสพติดให้มากที่สุด เพื่อให้ผู้ใช้แรงงานมีสุขภาพและคุณภาพชีวิตที่ดี โดยการส่งเสริม เชิญชวน เข้าร่วมโครงการโรงงานสีขาว

สถานประกอบการ (โรงงาน) อุตสาหกรรมที่ผ่านเกณฑ์การเป็นโรงงานสีขาว หมายถึง สถานประกอบการที่ดำเนินการตามหลักเกณฑ์ 8 ข้อ โดยกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจะเป็นผู้ตรวจและให้คะแนน และจะต้องได้คะแนน 80 คะแนน จาก 100 คะแนน จึงจะผ่านเกณฑ์การเป็นโรงงานสีขาว

ผู้ใช้แรงงานในสถานประกอบการ (โรงงาน) อุตสาหกรรม หมายถึง บุคคลที่ทำงานให้กับนายจ้างหรือเจ้าของสถานประกอบการ (โรงงาน) อุตสาหกรรมโดยได้รับสิ่งตอบแทน (ทั้งนี้ไม่รวมถึงผู้ใช้แรงงานอิสระ)

ยาเสพติด หมายถึง สารเคมีหรือวัตถุชนิดใด ๆ ซึ่งเมื่อเสพเข้าสู่ร่างกายไม่ว่าจะโดยรับประทาน ดม สูบ ฉีดหรือด้วยประการใด ๆ แล้ว ทำให้เกิดผลต่อร่างกายและจิตใจในลักษณะสำคัญ เช่น ต้องเพิ่มขนาดการเสพขึ้นเรื่อย ๆ มีอาการถอนยาเมื่อขาดยา มีความต้องการเสพทั้งทางร่างกายและจิตใจอย่างรุนแรงอยู่ตลอดเวลา และสุขภาพทั่วไปจะทรุดโทรมลง ทั้งนี้ตามที่

รัฐมนตรีประกาศใช้ในราชกิจจานุเบกษา แต่ไม่ได้หมายความว่าถึงยาสามัญประจำบ้านบางตำรับตามกฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษผสมอยู่

มาตรการป้องกันยาเสพติด หมายถึง ข้อมูลข่าวสารที่สามารถสร้าง “ภูมิคุ้มกัน” ให้กับประชาชนกลุ่มเป้าหมาย เพื่อให้ดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีคุณภาพ โดยไม่หันไปพึ่งยาเสพติด

การเปิดรับข่าวสาร หมายถึง ความบ่อยครั้ง และระยะเวลาในการได้รับข่าวสารด้านการป้องกันการใช้ยาเสพติดในสถานประกอบการ (โรงงาน) อุตสาหกรรม

ลักษณะทางประชากรศาสตร์ หมายถึง องค์ประกอบทางด้านขนาดของโรงงาน เพศ อายุ การศึกษา สถานภาพสมรส รายได้ของผู้ใช้แรงงานในสถานประกอบการ (โรงงาน) อุตสาหกรรม

ความคิดเห็นที่มีต่อการป้องกันการใช้ยาเสพติดในโครงการโรงงานสีขาวในสถานประกอบการ (โรงงาน) อุตสาหกรรมที่ผ่านเกณฑ์การเป็นโรงงานสีขาว หมายถึง ความคิดเห็นของผู้ใช้แรงงานในสถานประกอบการ (โรงงาน) อุตสาหกรรมที่ผ่านเกณฑ์การเป็นโรงงานสีขาวที่มีต่อการป้องกันการใช้ยาเสพติดในโครงการโรงงานสีขาว ซึ่งเป็นผลจากการประเมินคุณลักษณะของข้อมูลข่าวสารทั้งในเชิงบวกและเชิงลบเกี่ยวกับการป้องกันการใช้ยาเสพติด โดยมี 2 องค์ประกอบ ได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด และความรู้สึกที่มีต่อการป้องกันการใช้ยาเสพติด โดยแบ่งความคิดเห็นที่มีต่อการป้องกันการใช้ยาเสพติดในโรงงานอุตสาหกรรมที่ผ่านเกณฑ์การเป็นโรงงานสีขาวออกเป็น 5 ระดับ คือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย เฉย ๆ ไม่เห็นด้วย และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

- ความรู้เกี่ยวกับยาเสพติดในโครงการโรงงานสีขาว หมายถึง ความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องในเรื่องของยาเสพติดเกี่ยวกับโทษ พิษภัยของยาเสพติด และวิธีการป้องกันยาเสพติดในโครงการโรงงานสีขาวของผู้ใช้แรงงานในสถานประกอบการ (โรงงาน) อุตสาหกรรมที่ผ่านเกณฑ์การเป็นโรงงานสีขาว

- ความรู้สึกต่อการป้องกันการใช้ยาเสพติดในโครงการโรงงานสีขาว หมายถึง ความรู้สึกนึกคิด หรือความเข้าใจ ที่แสดงถึงความพร้อมในลักษณะของการสนับสนุน คัดค้าน หรือเป็นกลางต่อการป้องกันและแก้ไขในเรื่องยาเสพติดในโครงการโรงงานสีขาวของผู้ใช้แรงงานในสถานประกอบการ (โรงงาน) อุตสาหกรรมที่ผ่านเกณฑ์การเป็นโรงงานสีขาว

พฤติกรรม的开รับข่าวสาร หมายถึง การเปิดรับข่าวสารในการป้องกันการใช้ยาเสพติดในโครงการโรงงานสีขาวในสถานประกอบการ (โรงงาน) อุตสาหกรรมเพื่อใช้ในการให้ความรู้เกี่ยวกับโทษและพิษภัยของยาเสพติด ผ่านสื่ออันประกอบด้วย

- สื่อมวลชน ได้แก่ วิทยุ โทรทัศน์ และหนังสือพิมพ์

- สื่อบุคคล ได้แก่ สมาชิกในครอบครัว เพื่อน เพื่อนร่วมงาน พนักงานเจ้าหน้าที่ และ นายจ้าง
- สื่อเฉพาะกิจ ได้แก่ สื่อสิ่งพิมพ์ ที่ใช้ในการเผยแพร่ ในโครงการการป้องกันการใช้ ยาเสพติดในสถานประกอบการ (โรงงาน) อุตสาหกรรมประกอบไปด้วย ชุมนิเทศการยาเสพติด โปสเตอร์ และป้ายประกาศ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบถึงความคิดเห็นที่มีต่อการป้องกันยาเสพติดในโครงการโรงงานสีขาวของผู้ใช้แรงงานในสถานประกอบการ (โรงงาน) อุตสาหกรรมที่ผ่านเกณฑ์การเป็นโรงงานสีขาว เพื่อเป็นแนวทางที่จะเป็นประโยชน์ต่อการวางแผนสื่อในโครงการโรงงานสีขาวให้กับสถานประกอบการ (โรงงาน) อุตสาหกรรม ในจังหวัดอื่น
2. นำมาใช้เป็นแนวทางในการกำหนดกลยุทธ์ในการใช้สื่อในโครงการในลักษณะเดียวกันได้
3. ในทางวิชาการ ก่อให้เกิดความคิดเห็นที่มีต่อการป้องกันยาเสพติดในโครงการโรงงานสีขาวของผู้ใช้แรงงานในสถานประกอบการ (โรงงาน) อุตสาหกรรมที่ผ่านเกณฑ์การเป็นโรงงานสีขาว เพื่ออ้างอิงหรือเป็นประโยชน์แก่ผู้สนใจต้องการค้นคว้าต่อไป